

Цього забути не можна.

ММ 9

Вод. 55

21.06.89

Якщо прохадати Першотурбиневого вимі-
щого в Кремлюці, я побачив, як з вугорсь-
кою сікна четвертого поверху стоїть жи-
нує на брук мейтсе цілу білу осейбину.
Я заришуєся. Мейтсе присидався тридцять
трьох рік. Солод.

Наше село Іванівці в той час було
розкинуте трохи вище ширя річки Суря
вверх по Джурі. Мейтсе там мейтсе
своїми брудними хвиллями так зване
Кремлюцьке море. Село було вимке.
Тришовиті і дружані сім'ї селян, отри-
мавши після революції землю, жили
в достатку і мали багатіє продук-
тивні предмети. Мейтсе в кінці
дворі були карови, вали, коті, вівці,
свині і різка птиця. Селяни мали
хліб і до хліба. Торгу з індивідуаль-
ними господарствами в селі були
і кооперативи. Село з кожним роком
багатіло, життя ставало краще.

з роботи і інші активності, а над стінкою,
де раніше висіли образи, портрет Сталіна.
В той час я вже добре знав із шкільної
читанки ще обличчя, а одного разу
вирісав цей портрет із савети і, роз-
моваючи емоційно крихти печаткового аїба,
пришлі в його на стіні під образами.
Пізніше мені батько зловив, що, може,
цей цей прикметний портрет і спас нас
від розкуркулювання (він, при за всі,
кинувся у віні фронтвоєнському з рай-
центру). Я лише в цьому зграв
певну роль і те, що по-сусідству
знавмо замостіша був нас стіна, -
вд садиба билим сподобалася одному
з активістів Морішю М. П. Вла-
ника садиба Ковалек Р. М. і вето
сім'ю викнали з хати, одно і все,
що можна, розтагли, і невабаром
в цю хату вселився сам Морішю М. П.
І це не поодинокий випадок: не хвили
розкуркулювання і китобачити вели
співне різні сфері і всі елементи,

мудрою і прохорою, які спеціально
підбирали найкраще виступаючий дор,
записувалися в активісти, щоб виконати
власнида цюю дору і повісити це воно-
дарство.

Ще назвали в нашому селі сесте людей,
Акі народилися в кітці дев'ятнадцятого
і на початку двадцятото стлітв. Не
вони твердять, що сивоу різночался в
наслідок масового здиранта і тоталь-
ної викатки хліба і оте ніяк не внаслід-
ок ^{небу-то} кедороу 1933р. Сталініни і його
командоро буро організоване масове
винищення нашого народу Райотни
уповнованені добирали в актив часте
асортимент і підваланних людей, ноуі на-
вотв з демасованых елементів, зрешти
керував тоуі директор шкони Куць Василь
Борисович. Памятатого, салили ці ак-
тивності до нас, перерили все вверх
дочом, прохотрикали повірія заліз-
ними гостірами крутими, а потім
цей Куць викочав із дерев'яної ко-

робки маузер (оговидно, для Зеландуван-
ня кассетна він завжди носив його з
собой) і став тикати ким батиком
в обличчя, величко обрешачати його при
мені; хот знав, що я його чгесе, а по-
тім пострядувал розширляте і фівно-
важених ва те, що нікого не знайшли.
Красда, на негі пчу рядкиного брфо
дві причирці греса, мати енедіанске
погарли мене на нього, але не допо-
мгало: мене вгудитовожури і пресе
дезрали. Бгени із дегіске і шмагож
лого.

Щоб висмухетисе, гетитиса акти-
вістис гинила етрашкі злогити. З мо-
дей згуцалисе, величогити жед: па-
лили обличчя цогаркали, колони мф
кісті голкали, лалсали палві і двет-
ма, виривади бороди і навіть дфли
втадуки вдивсйва.

Масили гитили, зерко брфо виска-
чане з сема півнікитю, не величили-
лось навіть на носів. Чгесе змисю

з 1932 на 1933 р. насупує страшний голод.
Мовчки в ступил вербову кару, різні тра-
ви, осердя з каганів кукурудзи, варили
якись баманду. В селі не стало ні собак,
ні кішок. У кого залишилася (це остан-
ня надія на виживання!) корівки
або коза, той змушений був вночі ви-
тисати з вилами, щоб не вкрали.

В селі з'явився велика кількість педра-
ків із сусідніх сіл, які, як привиди, про-
стягали руки, щоб випросити щось зе-
лляне. З глибоко запантаним огнем, за-
мурзани, вони б'гли втримки. А окремі
з них, від вживання злогої кімекоситі
води, порозпухали, ноги стали як ко-
лоди, вага в них перебагувала, немов
у шкрявці торді. Не знайшовши допо-
моги, так вони й сиділи погуд тинно.
З'явився вимагати молодісїва, навіть
своїх дітей (Підстрелітка). Спеціально
організована похоронна команда
виглядала крива з хай (випирали
іночи цієї селі), збирала мертвих

на доросле і вдовизма (в безтарнак)
на пидковице. Там їх вийслювали саж-
так в одну канаву, бо ї покоронили
були настільки зжелеєні, що мізгиле і їх
тут довелося хоронити. Ниді серед
труше траплялися ще і пиві, але без-
кадіїні. Окрені з них прохали їх годити.
Ця страсна картина мотила допотопна
це і така фактом. Наші сусіди Ко-
виль Гі і Липтвар і.д. замордували
золото своїх дітей, щоб селом вижити.

Гоним забрав на той світ дит з ті-
тмиєні осіб. Якцо порівняти з ітими
стінками селами, що розкинули в вуглак
вверх на Сирі, то ця цурра му і невнат-
на, вразовує, що село було десь
велике).

Волю було всі припини.

Перша Природа фелта. На тівді сел
тема можуть ржа Дуїро з її числен-
ними ветками, протоками, озерами,
в яких виднось багато риб і фичени.
З нестатками весте всі, хто міг

іше ловити, кинулися в мавні, изоб-
ловати рибу, жаб, млясків і т.
Значна частина землян там гновила
і копувала, не повертаючись до своїх го-
лівок. Коли стали придбати великі
ваги, з'явився мисливців вбивати
водних пугачів, яких ловили згачами
на острові. Збирали також лічид
різної вагонної пуги і так велили.

Друри приїхали. Серед різних фритрови-
жених, яких надсилали з риболову для
«лібовокачки» а також серед активістів
«сели друри зміни партії, які взяли
(жін в друри) особливу позицію в цій
комуні. Несподівано з посади ди-
ратора пішли іде уєднутий Куць В. В.
На його місце приїде Фієнішиний Іван Іва-
нович, ободка і друри мовля, яку мот
односимий згадує з великого товариша.
Активісти значно змінили свого пове-
дінку. Крім того, я добре пам'ятаю,
як і за часів Куця, велили, коли
всі стелки, до батька Іноким за-

когда я была слесарем Тернопольского завода Петровского
и не тратилась в него по поводу. Вдруг раз
он высловил неадекватные слова, что я была
побачка, и давай не раз мне угрожал за
этого цікавості. Фізично я дізнався, що він
не раз давав попереджував про можливість
наступного "візиту" "активістів" на наш
квоток, і давай оповідав про це усім.
Намуть, що діяв в таємному напрямі
і голова КНС (комітет незалежності селян)
Малар М. І.

Окремо слугу сьдавати про Юрчика Андрия
Мочисевича як на той час нагитану і осві-
щену людину. Він працює дуже залучений
Квотом до активістів, але швидко зрозумів
суть справи від "противної", як він казав
людській природі діяльності, писав листи-
протести в різні інстанції і був, каже,
на прийомі у самого Чубаря. Після
цього випадку план хлібозаготівель
на одну третю зникли. Але це мало
що допомогло, бо хліба в селі все ще
було. Велика смертність селян сира-

вми на Куршкє життєво врясення. Все, що
в нього було істєвного, він роздав шебракєм
і невабарєм сам отикнєся в їє стаковинцї.
Як зразу його багу: високий, з довгими
косами, якї спєдано йому аж на плєги,
з божєвїльними очима, вже отурхєний оту
змєгу, часто хрєстачєся і стєпикатєся,
вн цуаднє їде до сїлєської радє, щоб ще
раз сказати, що дали так неметєна, що
вмират село... За наказом Курєлого цу-
разу видидєли з примїтєннєм туд тїмє.
Невабарєм вивалилєся, що внє порїзєв своїє
фїтєй, цїєк тїроз, і засємє жє свинину
в бочєї. Але всєрївно тїмє же туд тїмє
внє і зарєнув. Можемо, цє бже протєст
божєвїльного проти карєса над нашєм
кєрєдом? Трудно вїдєвїєти на цє питаннє.
Але яку тїловє мїтєнєтє, вмиє вїтє,
кєсєтїє мїлєсєрдїя трєба мати, щоб
в тї страшнї часи вємїлїтєся на свєдо-
мє кєтєвєлєтєвєлє і дотмєгєтїє слєдєч
в їє вїтрашнї бжє!

І. Демидєнєво.

305376, с. Ямнєчї Крємєнєцєнєго р-нє.